



OD WYDAWCY

Środowisko gostyńskich regionalistów już w okresie międzywojennym miało duże osiągnięcia na polu wydawniczym. W roku 1926 ukazały się trzy numery czasopisma „Ziemia Gostyńska”, którego redaktorem był Stanisław Czernik. Należał on do grona wybitnych twórców literatury polskiej XX wieku. Kontynuacją „Ziemi Gostyńskiej” była redagowana przez Władysława Stachowskiego w latach 1928-1939 „Kronika Gostyńska”. Znaczący prasy międzywojennej zgodnie uznają ten periodyk za jedno z najlepszych pism regionalnych w Wielkopolsce.

Lata powojenne, aż do 1989 roku, nie sprzyjały lokalnym przedsięwzięciom wydawniczym. Sytuacja zmieniła się dopiero po przemianach społeczno-politycznych w naszym kraju. Działacze regionalni ponownie uzyskali możliwość swobodnego prezentowania wyników własnych poszukiwań badawczych. W 1990 roku wyszedł pierwszy zeszyt „Grabonoskich Zapisek Regionalnych”, redagowany przez Krzysztofa Maćkowiaka i Stanisława Srokę. Pismo przyjęło formę rocznika i przez następne dwie dekady było głównym miejscem druku tekstów na temat przeszłości ziemi gostyńskiej. Jednocześnie artykuły o charakterze przyczynkarskim zamieszczane były na łamach „Gazety Gostyńskiej”, później „Nowej Gazety Gostyńskiej”. Możliwości, które stwarzały pisma, zaowocowały wyraźnym wzrostem aktywności lokalnych historyków. Środowisko również systematycznie się powiększało.

W roku 2012 podjęto decyzję o zakończeniu wydawania zarówno „Grabonoskich Zapisek Regionalnych”, jak i „Nowej Gazety Gostyńskiej”. Konsekwencją tych faktów była utrata stałych miejsc, gdzie gostyńscy regionaliści mogli publikować swoje prace. „Rocznik Gostyński”, którego pierwszy numer trafił właśnie na rynek wydawniczy, jest inicjatywą mającą wypełnić powstałą lukę. Czasopismo wydawane jest przez Muzeum w Gostyniu. Instytucja ta w nowej siedzibie poszerzyła znacznie pole swojej działalności, choć badania regionalne zawsze były dla niej priorytetem.

W periodyku planujemy ogłaszać teksty poświęcone szeroko pojętej przeszłości terenów stanowiących obecnie powiat gostyński. Każdy numer ma mieć podobną strukturę. Obok publikowanych prac wyposażonych w aparat naukowy w „Roczniku” znajdują się też varia, dokumenty, pamiętniki, wspomnienia, recenzje oraz fotografie, które pochodzą z zasobów archiwal-

nych portalu internetowego Macieja Gaszka i Mariusza Sobeckiego (www.gaso-gostyn.pl).

Wydawcy „Rocznika Gostyńskiego” zależy przede wszystkim na tekstach oryginalnych, nigdzie dotąd niepublikowanych. Jesteśmy również zainteresowani pozyskiwaniem nowych materiałów źródłowych. Redakcja zaprasza wszystkich chętnych do współpracy – zarówno autorów z dorobkiem naukowym, jak i debiutantów.